

פניני הפרשה

וְאֵתָהּ תִצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כֹּתִית לְמָאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד (כו, ב)

בפסוק זה יש רמז לתורה הקדושה, שאם נוציא (ויקחו) את המילה שֶׁמֶן שזה בגימטריא 390 מתוך המילה זית שזה בגימטריא 417 (417-390=27) נקבל 27 וגם המילה זך עולה בגימטריא 27, וגם מנין האותיות שבתורה עם האותיות הסופיות (מנצפך) עולה 27, וזה בא לרמוז לאדם שיכתוש ויוציא מעצמו שמן זך שהוא הזית כמו שנאמר בתהלים (קכח, א): **בְּנֵיךָ כִּשְׁתְּלֵי זֵיתִים, וְאִז יוּכַל לְהַאִיר אֶת מַה שְׁלֵמְדוֹ.** ועוד אפשר לדרוש את המילה **כֹּתִית**, ככל שאדם מכתת רגליו ללמוד תורה כמאמר חז"ל באבות "הוי גולה למקום לתורה", **זוכה הוא להזדכך מכל פגמיו כשמן זית זך**, עד שמגיע למדרגת **לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד** - התורה מאירה לו בכל עת כנר תמיד, שפתיים ישיק, מפי השמועה.

בגד כנגד בגד

וְעָשׂוּ אֶת בְּגָדֵי אֶהְרֵן לְקֹדֶשׁוֹ לְכַהֲנָנוּ לִי (כה, א)

במדרש הנעלם מובא כי בשעה שישראל חוטאים מתקיים בהם הכתוב **בישעיה (נא) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שִׁלְחָה אִמְכֶם.** מבאר הגה"ק המקובל רבי שמשון מאוסטרופולי זי"ע, שכנגד שמונת הבגדים של הכהן הגדול המצויים בארץ ישנם שמונה בגדים בשמים, והם פועלים ומגינים על כלל ישראל. **אבנט מצנפת כתנת מכנסים** - ראשי תיבות **אמכם**. אמנם עדיין נשאר הבגדים: **אפוד מעיל חשן ציץ** - ראשי תיבות **אמחץ**, שעדיין בגדים אלה מגינים על ישראל וימחצו את ראש אויביהם! ובספר **"אדרת אליהו"**, ביאר שזה כוונת הפסוק: **לְקֹדֶשׁוֹ לְכַהֲנָנוּ לִי** - בשעה שישראל קדושים וזכאים יש בשמים את כל שמונת הבגדים, וזהו **לְכַהֲנָנוּ לִי**.

כדת משה וישראל

אֶת שְׁתֵּי הַטְּבָעוֹת (כה, ב)

כתב הרב שפתי כהן זצ"ל על דרך רמז **אֶת שְׁתֵּי הַטְּבָעוֹת**, ראשי תיבות **אשה**, לכן נוהגים לקדש אשה בטבעת.

מפתחות הגאולה

פְּתוּחֵי חֲתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה (לו)

פירש הגר"א **מווילנא** זי"ע בספרו **קול אליהו**, ידוע דברי הגמרא במסכת תענית (דף ב:) דשלשה מפתחות נמצאות בידי ה' יתברך. ואין רשות לאף אחד בהם, והם **מפתח חיה**, דהיינו יולדת, **מפתח מטר** - היינו גשמים. **ומפתח תחית המתים**. וזה רמז הפסוק **פְּתוּחֵי חֲתָם** - היינו מפתחות של **חֲתָם** שהם ראשי תיבות **חיה**, **תחיה**, **מטר** - הם **קֹדֶשׁ לַיהוָה** ולא נמסרו לידי שליח.

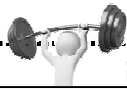
ועוד, גם מפתח הפרנסה בידי ה' יתברך והסימן, **מפתח ר"ת מטר פרנסה תחיה חיה**.

ברוך שעשני יהודי

שאלו פעם את הרב שך ראש ישיבת פונוביז:

מדוע כתוב **ברוך שלא עשני גוי** ולא **ברוך שעשני יהודי**? הרב ענה: ה' עושה שלא תהיה גוי, **והתורה עושה שתהיה יהודי**. עוד שאלו: אם כן, מדוע מברכים **שלא עשני עבד**? ולא **ברוך שעשני חופשי**? השיב הרב: כי ה' עושה שלא תהיה עבד, **והתורה עושה שתהיה חופשי**.

עזרה גדולה

בצהרי יום שישי, בשיא הלחץ של הניקיונות והבישולים לשבת. הבחין סלומון באשתו, לחוצה ועמוסה. לבו נכמר עליה ובעודו מסתובב סחור-סחור במטבח, ודואג לקיום המשפט: **טועמיה של שבת חיים זכו טועם ונוגס** ובודק ובוחש, מכל מיטב המאכלים, ופונה בשאלה לרעייתו הצדקנית: **"האם אני יכול לעזור לך במשהו?"**, אשתו בדוחקה השיבה, **"העזרה הכי גדולה שלך תהיה, שתלך לכולל ותלמד גמרא או מוסר..."** "אין בעיה", השיב לה ויצא החוצה, שמח כל הדרך לכולל... כעבור רבע שעה, לתדהמתה של אשתו, הוא חזר. **"כבר חזרת?"** היא שאלה באכזבה.

"יש גבול" השיב "כמה שגבר יכול לעזור..." 😊

נהג מרוצים

איש מבוגר יושב בבית החולים וממתין לרופא. לידו מתיישב בחור צעיר ושניהם מפתחים שיחה. לבסוף שאל הצעיר את המבוגר **"במה אתה עוסק?"**

"אני נהג מרוצים" השיב המבוגר **"נהג מרוצים"**, התפלא הבחור, **"כן" השיב המבוגר, "אני כל בוקר**

מסיע את הנכדים והם מאוד מרוצים..."

סיפור ללשבת קודש

הצדיק הנסתר

רבי שר שלום שרעבי זצ"ל, הרש"ש הקדוש: נולד בצנעא שבתיםן בשנת הת"פ (1720 למניינם), נפטר ב-י שבט התקל"ז (18/1/1777 למניינם). ציונו: בהר הזיתים מעל ציונו של רבנו **אור החיים** הקדוש, מצד שמאל. גדול המקובלים בדורות האחרונים ומפרש הקבלה עפ"י שיטת **האר"י הקדוש**. נשמת הילד שלום היא ניצוץ נשמת האר"י הקדוש, שבא לעולם בדמות הרש"ש. בצעירותו, עסק ברכילות ובהיותו נער עלה לארץ ישראל אל ירושלים עיר הקודש. טרם עלייתו לארץ כבר היה מלא וגדוש בתורת הנגלה והנסתר אך בהגיעו אל ראש ישיבת "בית א-ל" בה חפץ בכל מאודו ללמוד, ברוב ענוותנותו, עשה עצמו כנער!

המערבי לערוך תיקון-חצות, קרבו אליו החיילים וחרבם שלופה בידם. הם מרימים את זרועם להכותו מכת חרב והיא נשארה תלויה באוויר כמו בול עץ, רגליהם כמו דבקו לאדמה ולא יכלו למוש ממקומם והדיבור נעתק מפייהם. והקאדי ממתין בביתו לשמוע איך נפל דבר. ויחל עד בוש ואין בא. מיד ירד מביתו וירא לא ינעו ממקומם. ויאמר בלבנו, אכן איש-אלוהים קדוש הוא ומה יצא הדבר. למחרת בחצי הלילה, כאשר, שמע שוב את קול הבכי העולה בין אבני הכותל ירד הקאדי מביתו וייפול לרגלי הרב הקדוש ויבקש ממנו מחילה וסליחה וכפרה על מחשבתו הרעה אשר חשב עליו ויבקש ממנו להשיב לחיים כבראשונה את החיילים נושאי כליו ויעש כן הרב הקדוש. מן היום ההוא והלאה יצא שמעו של רבי שלום שרעבי בכל הארץ, כי קדוש האיש ונורא עד מאוד. בחג הפסח שנת התקל"ו (האחרון שבחיי) קיים הרש"ש את מצוות אכילת מצה עם ייחודים וסודות נעלים, נתנמנם לאחר הסדר ואז הודיע שהגיע זמנו להפטר מהעולם. לפני פטירתו התעטף בטלית ותפילין, הרבה בלימוד תורה בכוונות וייחודים, הבטיח שהמתפללים על קברו לכל ישועה נדרשת, תפילה בלב תמים לא תחזור ריקם, והחזיר את נשמתו לבורא.

תם וביקש להתקבל כשמש בישיבה. ראש הישיבה, הגה"ק ר' גדליה חיון זי"ע קיבלו ומאותו יום ר' שלום היה מעורר את התלמידים משנתם בחצות הלילה, מגיש לפני החכמים שתייה חמה, מסדר את הספרים וממלא את פחי המים ממי הבור. בד בבד היה מקשיב לשיעורים ולומד מבלי שאיש ישים לב. כאשר חכמי הישיבה נתקלו בסוגיות להן לא מצאו תשובות ישב ר' שלום מן הצד אף על פי שהתשובה הייתה נהירה לו והסתיר את עצמו. פעם אחת לאחר שראש הישיבה היה שרוי בצער על שאינו מוצא תירוץ לקושייתו, כתב ר' שלום את התשובה והניחה בין דפי הספר של רבו. ר' חיון ותלמידיו התפלאו למראה התשובה הברורה וכך המעשה נמשך מספר פעמים. לאחר מכן, ר' חיון גזר על תלמידיו לגלות מי מטמין את התשובות בספרו. אך ר' שלום שלא נכלל בין התלמידים עליו לא חלה הגזרה. עד שבתו של ר' חיון, חנה, החליטה לארוב ולראות מי הוא זה שכותב את התרועים ושם בספרו של אביה. לתדהמתה הרבה, ראתה את ר' שלום בשעת מעשה וגילתה לאביה, ר' שלום הודה וביקש מר' חיון להישאר ניסתר. לאחר זמן לקחו לחתן לבתו. ביום פטירתו של ר' חיון בתאריך ה' מנחם אב התק"י, התקבצו כל חכמי הישיבה, ורבים מהמוני העם, לחלוק לו כבוד אחרון, וכולם תוהים ושואלים, על מי יטיל הרב בצוואתו, לעמוד בראש ישיבת המקובלים בית א-ל. בדריכות וברעד, פתחו תלמידי הרב את מכתב צוואתו, ולמקרא תוכנה, כמעט ופרחה נשמתם מקירבם וכך היה כתוב: **"מצווה אני עליכם בראש ובראשונה, למנות אחרי את המקובל האלוקי, אשר רוח אלוקים בקרבו, הרב הגאון רבי שלום התימני "משרת הישיבה".** הנאספים לא האמינו למראה עיניהם ולמשמע אזניהם, וחשבו כי דעת הרב חיון השתבשה, עליו בעת שכתב את הצוואה, שהרי איש מההמונים בירושלים לא ידע עד רגע זה את גודל קדושתו של הרש"ש האלוקי, ניצוץ נשמת האר"י. או אז פתחה הצדקת חנה בתו של הרב חיון את פיה ואמרה לנאספים, **"משרת" זה אינו אלא צדיק יסוד עולם נסתר במעשיו, ובחכמתו הגדולה הצליח להסתיר מכם את ידיעותיו בתורה בנגלה ובנסתר. כל סודות התורה בהירים וברורים לו, כמו שנהירים לו סמטאותיה של ירושלים של מטה.** הרב היה נוהג כל לילה לערוך תיקון-חצות ליד הכותל המערבי. היה יושב על הארץ ובוכה בדמעות שליש ובקול גדול ושואג כארי על חורבן בית אלוהים ועל שריפת היכלו. כך היה מקונן כל לילה שעתיים תמימות. יום אחד בא לגור סמוך, לכותל המערבי והקאדי של ירושלים, שהיה צורר היהודים. ויהי בחצי הלילה ויעור משנתו לקול בכי ויללה שבקע מן הכותל, ולא יכול להירדם עוד. בלילה השני חזר ונשנה הדבר. מיד קרא למשרתו וציווהו לחקור פשר הדבר. הלך המשרת כמצוות אדונו ומצא את הרב הקדוש בוכה ומקונן כדרכו מתחת לחלון ביתו של הקאדי. חזר ויספר זאת לאדונו. ויחר אפו מאד ויבקש לשלוח יד ברב הקדוש. מיד ציווה לחייליו עושי דברו להמית את רבי שלום שרעבי. ויהי למחרת בחצי הלילה והרב הקדוש בא כמנהגו לכותל

לעולם ידע האדם ויאמין באמונה שלמה,
שמה שיש לו - טוב לו.

ומה שיש לו - די לו.
ומה שאין לו - לא בשבילו,
כי מה שאין לו - אינו בעבורו.

ואז..... תהא השמחה מנת חלקו!!!

פתגם השבוע:

המתעשר מגזל סופו להפסד,
המפזר לנצרכים סופו להתעשר!

רציתי לברך אתכם ביום שמח, שפרנסתכם
תצמח כעציץ פורח. בריאותינו תתמיד ולא
כאורח. חיוך על שפתינו ☺ כאור זורח,
וכספנו ☞ לא יתאדה כריח ונזכה לראות
בביאת משיח. אמן ושבת שלום,
אוהבכם, דוד יעקב

ד"ת לעילוי נשמת המנורה הטהורה,

מו"ר הגאון רבי
שמעון גבאי

בן רחל זצ"ל